

блюдавани семейства, но и за всеки отрасъл поотделно. Само тогава може да се определи процентът на трудещите се с доход, да предположим, до 5,000 лв. и над 10,000 лв.

Таблица № 7

О т р а с л и	Средно списъчен брой на работниците за 9 месеца на 1957 год.	Установени за наблюдаване семейства за 1957 год.	Подлежащи на наблюдение съгласно броя на работниците
1. Електропроизводство	6,085	28	23
2. Топлодобивна промишленост	31,699	141	121
3. Добиване на руди за цветна металургия и цветни метали	15,888	55	61
4. Машиностроене и металообработваща промишленост	50,168	187	192
5. Химическа промишленост	7,041	38	27
6. Строителни материали	15,018	36	59
7. Дървообработване	19,610	80	75
8. Текстилна промишленост	52,618	219	202
9. Хранително-вкусова промишленост	49,605	160	191
10. Кожаро-кожухарска и обувна промишленост	6,891	31	26
11. Стъкларска и порцелано-фаянсва промишленост	6,109	25	23
	260,732	1,000	1,000

Установяването на необходим (задължителен) минимален брой семейства за наблюдаване във всеки промишлен отрасъл, както казахме по-горе, има изключително важно значение. При наличие на 50—60 семейства в извадката ние с достатъчна вярност можем да определим разслоението на всички работници от този отрасъл по групи доход, т. е. как, при какви условия живеят и какво относително тегло заемат отделни групи работници. Да покажем това със следния пример. В текстилната промишленост работят например 52,000 работника. Да предположим, че ние сме наблюдавали 120 семейства, които по групи доход се разпределят така:

до 500 лева месечно —	9.4%
от 500 до 600 лева месечно —	22.6%
от 601 до 800 лева месечно —	41.5%
от 801 до 1000 лева месечно —	19.6%
над 1000 лева месечно —	6.9%
Всичко:	100.0%

Тези относителни данни ни дават възможност да определим разпределението на генералната съвокупност по групи доход и да извършим разработка по всички показатели. Тук му е мястото да кажем, че разпределението на наблюдаваните семейства по групи доход от всички наблюдавани отрасли, общо взето, а не по отделни отрасли, няма научна стойност и не издържа критика.

Ако у нас извадката беше не 120, а, да предположим, само 20, то ясно е, че при такъв минимален брой за наблюдаване ние не можем да извършим що годе правилна групировка.